

kisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis.

- Forslaget til et nyt stykke 6 i § 92 indebærer, at
- der ved den konkrete vurdering af amtskommunens forpligtelse efter § 92, stk. 1 lægges vægt på borgernes behov og hjælpens specialiserede karakter, herunder behovet for specialiseret støtte til genoptræning, hjælp til udvikling af færdigheder og socialpædagogisk bistand m.v., og
  - hvis behovet for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 635.300 kr. eller mere er personen umiddelbart omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar efter § 92.

Det er således kun ved sager, hvor behovet for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på mindre end 635.300 kr., at der skal foretages en konkret vurdering af behovet for specialiseret hjælp.

De sager, der efter disse kriterier bliver omfattet af den amtskommunale forpligtelse efter § 92, bliver omfattet af de almindelige visitations- og finansieringsregler.

Det vil sige, at hvis sagen efter kriterierne opfylder det amtskommunale forsyningsansvar skal kommunen og amtskommunen aftale, at

- borgeren visiteres til eller forbliver i et kommunalt tilbud, og amtskommunens medfinansierer udgiften til tilbuddet, jf. § 131 d, eller
- borgeren visiteres til et tilbud omfattet af grundtakstfinansieringen (§ 92), jf. §§ 131 a og 131 b.

Hvis der er enighed mellem kommune og amt om en konkret visitation, men ventetid på det ønskede tilbud, påhviler det efter servicelovens § 131 b, stk. 3, kommune og amt at samarbejde om at tilbyde en forsvarelig indsats for borgeren i venteperioden. Under forudsætning af enighed om denne indsats, skal amtet finansiere den del af udgifterne, der overstiger grundtaksten på området.

Serviceovens § 131 b, stk. 3 antages i praksis også at omfatte tilbud, der er omfattet af § 131 d, således at hvis der er enighed om visitation til og amtets medfinansiering af tilbud, der er omfattet af § 131 d, men ventetid til tilbuddet – fx et kommunalt bofællesskab for udviklingshæmmede – så bør amtet også medfinansiere udgifter over grundtakst til en eventuel ventetidsløsning, som der er enighed om.

Det er i alle tilfælde, hvor amtskommunal medfinansiering kommer på tale, en forudsætning, at der er enighed mellem amt og kommune om såvel ydelsen / ydelsespakken som om prissættelsen. Kommuner og

amtskommuner skal således aftale, hvorledes udgifterne opgøres, jf. principperne i servicelovens § 131 a, stk. 6.

Til nr. 2

Efter servicelovens § 93 sørger amtskommunen for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer

- 1) til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, og
- 2) til personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte.

Forslaget til et nyt stykke 3 i § 93 indebærer, at

- der ved den konkrete vurdering af amtskommunens forpligtelse efter § 93, stk. 1 lægges vægt på borgernes behov og hjælpens specialiserede karakter, herunder behovet for specialiseret støtte til genoptræning, hjælp til udvikling af færdigheder og socialpædagogisk bistand m.v., og
- hvis behovet for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 635.300 kr. eller mere er personen umiddelbart omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar efter § 93.

Med forslaget fastsættes afgrænsningen af forsyningsansvaret på tilsvarende måde som efter forslaget til et nyt stykke 6 i § 92.

Der henvises derfor til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 3

Efter servicelovens § 131 d, stk. 1, kan en amtskommune medfinansiere udgifter til en kommunal opgaveløsning, der ikke er omfattet af grundtakster.

Forslaget til et nyt stykke 2 i § 131 d, indebærer, at hvis en kommune og amtskommune er enige om, at en borger opfylder betingelserne for at være omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, og borgeren ikke ønsker at flytte fra eget hjem eller et kommunalt tilbud, så er amtskommunen forpligtiget til at medvirke til at finde frem til og finansiere et relevant alternativt tilbud til borgeren.

Lovforslaget betyder dermed, at hvis en borger fx vælger at bo hjemme i stedet for at vælge at flytte til et kommunalt eller amtligt botilbud, så er amtskommunen forpligtiget til at medvirke til at finansiere den kommunale løsning i eget hjem.

Som led i den forberedende sagsbehandling, hvor der skal undersøges muligheder for hjælp til borgeren